

Herdenking

Alsof iemand in het duinland

Je naam nog noemt terwijl

Je voetspoor is versteend

De regen van seizoenen de herinnering heeft weggeruist

Zelfs het helmgras je is vergeten

Of iemand in de duinen

Naar je zoekt

Alsof je niet bent weggegaan

Alsof ik zelf daar nog sta

Onder de naalden van de natte sparren

Jij wordt bij kaars en roos erkend

De duinen glanzen in de nacht

Ik roep je naam....Kárel!!!!